

Затверджую

Голова приймальної комісії

Тетяна КОМШУК

31 травня 2022 р.

**Програма
з української мови
для вступних екзаменів у формі
індивідуальної усної співбесіди
на основі базової загальної
середньої освіти до Ківерцівського
фахового медичного коледжу**

УКРАЇНСЬКА МОВА

Пояснювальна записка

Програму з української мови розроблено з урахуванням Програми для з української мови для 5-9 класів для загальноосвітніх навчальних закладів, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804.

Матеріал програми розподілено за такими розділами: «Фонетика. Графіка», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Орфоепія», «Орфографія», «Пунктуація».

Українська мова

Назва розділу, теми	Знання
1. Фонетика. Графіка	<p>Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв <i>я, ю, є, ї, щ</i>. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i></p>
2. Лексикологія. Фразеологія	<p>Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми</p>
3. Будова слова. Словотвір	<p>Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах</p>

Назва розділу, теми	Знання
<p>4. Морфологія. 4.1. Іменник</p>	<p>Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви <i>-а(-я)</i>, <i>-у(-ю)</i> в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові</p>
<p>4.2. Прикметник</p>	<p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи)</p>
<p>4.3. Числівник</p>	<p>Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>один, одна;</i> 2) <i>два, три, чотири;</i> 3) <i>від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят;</i> 4) <i>сорок, дев'яносто, сто;</i> 5) <i>двісті – дев'ятсот;</i> 6) <i>нуль, тисяча, мільйон, мільярд;</i> 7) <i>збірні;</i> 8) <i>дробові.</i> <p>Порядкові числівники, особливості їх</p>

Назва розділу, теми	Знання
	відмінювання. Особливості правопису числівників
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників
4.5. Дієслово	<p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на <i>-но</i>, <i>-то</i>). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на <i>-но</i>, <i>-то</i>.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот</p>

Назва розділу, теми	Знання
4.6. Прислівник	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на <i>-o</i>, <i>-e</i>, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу</p>
4.7. Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників</p> <p>Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток</p>
4.8. Вигук	<p>Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків</p>
5. Синтаксис 5.1. Словосполучення.	<p>Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені</p>
5.2. Речення	<p>Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й</p>

Назва розділу, теми	Знання
	спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання)
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок)
5.2.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні
5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні
5.2.5. Складне речення	Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

Назва розділу, теми	Знання
	<p>1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація.</p> <p>Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення</p>
5.2.5.1. Складносу-рядне речення	Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення
5.2.5.2. Складнопід-рядне речення	<p>Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові).</p> <p>Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	<p>Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). <p>Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні</p>
5.2.5.4. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку
5.3. Способи відтворення чужого мовлення	<p>Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог</p>

Назва розділу, теми	Знання
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції
7. Орфоепія	Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків: 1) [дж], [дз̣], [дз̣']; 2) [г]; 3) [ж], [ч], [ш], [дж̣]; 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення); 5) м'яких приголосних; 6) подовжених приголосних. Вимова слів з апострофом
8. Орфографія	Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [є], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення <i>йо, ьо</i> . Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>nn</i> у прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

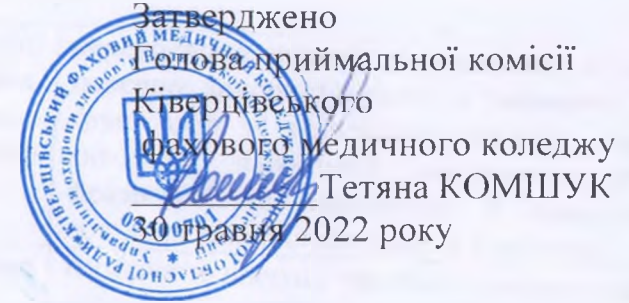
Основна:

1. Авраменко О. Українська мова [рівень стандарту]: підручник для 10 кл. закладів загальн. серед. освіти / О. Авраменко. – Київ: Грамота, 2018. – 208с.
2. Ворон А. А. Українська мова. Профільний рівень: підруч. для 10 кл. закладів загальн. серед. Освіти / А. А. Ворон, В. А. Солопенко. – Київ: Видавничий дім «Освіта», 2018. – 288с.

3. Глазова О. П. Українська мова [рівень стандарту]: підручник для 10 кл. закладів загальн. серед. освіти / О. П. Глазова. – Харків: Видавництво «Ранок», 2018. – 224с.
4. Глазова О.П. Українська мова: підручник для 10 класу / О.П. Глазова, Ю. Б. Кузнецов. – Київ: Зодіак-ЕКО, 2010. – 256 с.
5. Голуб Н. Б. Українська мова [рівень стандарту]: підручник для 10 кл. закладів загальн. серед. освіти / Н. Б. Голуб, В. І. Новосьолова, – Київ: Педагогічна думка. – 2018. – 200 с.
6. Єрмоленко С. Я. Українська мова: підручн. для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл. (рівень стандарту) / С. Я.Єрмоленко, В. Т. Сичова – Київ: Грамота, 2011. – 336 с.
7. Заболотний О. В. Українська мова [рівень стандарту]: підручник для 10 кл. закладів загальн. серед. Освіти / О. В.Заболотний, В. В. Заболотний. – Київ: Генеза, 2018. – 192с.
8. Заболотний О.В. Українська мова. 11 клас: рівень стандарту / О. В. Заболот-ний, В.В. Заболотний. – Київ: Генеза, 2012. – 256 с.
9. Олійник О.Б. Українська мова: підручник для 10 - 11 класів середньої
10. Шевчук С. В. Українська мова [рівень стандарту]: підручник для 10 кл. закладів загальн. серед. освіти / С. В. Шевчук – Київ: Ірпінь: ТОВ «Видавництво «Перун», 2018. – 256 с.
11. Шелехова Г.Т. Українська мова 11 клас: профільний рівень / Г.Т. Шелехова, Н.В.Бондаренко, В.І. Новосьолова. – Київ: Педагогічна думка, 2011. – 183 с.
12. Шелехова Г.Т. Українська мова та література. 11 клас: зб. текстів для переказів із творчими завданнями: держ. підсумк. атестація / Г. Т. Шелехова, В.І.Новосьолова, Л.В. Плетньова, А.В. Ярмолюк. - Київ: Генеза, 2009. – 101 с. школи / Олійник О.Б. - 7-ме вид. - Київ: Вікторія, 2007. - 448 с.
13. Ющук І. П. Українська мова [рівень стандарту]: підручник для 10 кл. закладів загальн. серед. освіти / І. П. Ющук. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан. – 2018. – 208с.

Додаткова:

1. Авраменко О. М. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі. I частина. / О. М. Авраменко, М. Б. Блажко. –Київ: Грамота, 2017. – 552 с. 7
2. Авраменко О. М. Українська мова. Збірник текстів для переказів. Державна підсумкова атестація. / О.М. Авраменко, Л.Т. Коваленко, В.Ф. Чукіна. – Київ: Грамота, 2015. – 89 с.
3. Бусел В. Т. Великий зведений орфографічний словник сучасної української лексики / В.Т. Бусел. – Київ: Перун, 2014. – 887 с.
4. Бусел В. Т. Великий тлумачний словник сучасної української мови. / В. Т. Бусел. – Київ: – Перун, 2005. – 1728 с.
5. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова. Підручник 9 клас. Рівень стандарту. – К.: «Генеза», 2010.
6. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова. Підручник 9 клас. Рівень стандарту. – К.: «Генеза», 2011.
7. Новосолова В. І. Українська мова. Збірник тест. завд. Для підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання. 11 клас / В.І.Новосолова, Л.В. Скуратівський, Л.В. Плетньова. - Київ: Генеза, 2008. – 408с.
8. Олійник О.Українська мова. Підручник для 10-11 кл. середньої школи. – вид. 7-ме. – К.: Вікторія, 2007.
9. Полякова Л. О. Український орфографічний словник з граматичними таблицями: короткий правописний коментар / Л. О. Полякова. – Харків: Торсінг плюс, 2008. - 564с.
10. Попко О. Г. Комплексний довідник. Українська мова та література / О. Г.Попко, А. С. Марченко, О. Д. Марченко. –Харків: Весна, 2011. – 245с.
11. Українська мова: Підручник для 10-11 кл. / О.М.Беляєв. – К.: Освіта, 1997.
12. Український правопис у таблицях, схемах, коментарях: Довідкове видання. – К.: Логос, 1998.

**ПРОГРАМА
ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
ПРИ ВСТУПІ ДО КІВЕРЦІВСЬКОГО ФАХОВОГО МЕДИЧНОГО КОЛЕДЖУ У 2022 РОЦІ
НА ОСНОВІ ПОВНОЇ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ**

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	<p>Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо, во. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом через дефіс. Правопис складноскорочених слів.</p> <p>Припис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.</p>	<p>Вміти:</p> <p>розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм (згідно з додатком); визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в; і-й; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила.</p>
2. Лексикологія. Фразеологія	<p>Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми, синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за</p>	<p>Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в</p>

		походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.	переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні.
3.Будова Словотвір	слова.	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні.
4. Морфологія 4.1. Іменник		Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.).	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями.
4.2. Прикметник		Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий, і найвищий, способи їх. творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників.	Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових.
4.3. Числівник		Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників з іменниками. Уживання числівників позначення часу й дат.	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат.
4.4. Займенник		Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки. Синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники.

<p>4.5. Дієслово</p>	<p>Дієсловооооо як частина мови: значення, морфологічні ознаки. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.</p>	<p>Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й способи дієслів; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Розпізнавати дієприкметники (зокрема, відрізняти їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на -но, -то в мовленні. Розпізнавати дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами.</p>
<p>4.6. Прислівник</p>	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень.</p>	<p>Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізняти правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні.</p>
<p>4.7. Службові частини мови</p>	<p>Прийменник, як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник, як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, - складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізняти сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно</p>

	Частка як службова частина мови. Правопис часток.	використовувати сполучники в мовленні. Розпізнавати частки; правильно писати частки.
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків .	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати.
5. Синтаксис 5.1. Словосполучення.	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.	Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення.
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).	Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).
5.2.1. Просте двоскладне, речення	Підмет і присудок, як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком.	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком.
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні.
5.2.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні.
5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням.	Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами,

	Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні .	словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них.
5.2.5. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті.
5.2.5.1. Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні.	Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні.
5.2.5.2. Складнопідрядне, речення	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні, слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.	Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні.
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них.

5.2.5.4. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складне речення з різними видами: сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.	Розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них.
5.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.	Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватись різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування.
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої, діяльності; адресант і - адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів.	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання.

Критерії оцінювання знань абітурієнтів

Завдання усіх рівнів передбачають усну відповідь.

При оцінюванні відповіді абітурієнта враховуються:

- правильність, повнота відповіді;
- ступінь розуміння та усвідомленого відтворення вивченого;
- логічність, зв'язність, мовне оформлення відповіді;
- вміння застосувати вивчені правила до конкретних випадків і наводити самостійно дібрані приклади до вивчених правил;
- вміння висловлювати власну думку;
- уміння добирати аргументи на підтвердження власних міркувань.

Необхідні навички та вміння:

1. Дотримуватися правил орфографії та пунктуації, граматичних норм літературної мови, єдиного мовного режиму.
2. Застосування теоретичних знань стосовно конкретного матеріалу.
3. Виконувати всі види мовних розборів (фонетичний, лексичний, морфемний, словотвірний, морфологічний, синтаксичний).
4. Знаходити та обгрунтовувати орфограми, пунктограми.
5. Пояснювати фонетичні, лексичні, морфологічні, синтаксичні явища в прикладах.
6. Перебудовувати речення відповідно до вимог, правильно ставити, пояснювати розділові знаки.
7. Уміння складати речення за поданими схемами, правильно редагувати тексти, речення; уміння складати ділові папери.

Література:

1. Авраменко О. Українська мова [рівень стандарту]: підручник для 11 кл. закладів загальн. серед. освіти / О. Авраменко. – Київ: Грамота, 2018. – 208с.
2. Ворон А. А. Українська мова. Профільний рівень: підруч. для 10 кл. закладів загальн. серед. Освіти / А. А. Ворон, В. А. Солопенко. – Київ: Видавничий дім «Освіта», 2018. – 288с.
3. Глазова О.П. Українська мова: підручник для 10 класу / О.П. Глазова, Ю. Б. Кузнецов. – Київ: Зодіак-ЕКО, 2010. – 256 с.
4. Голуб Н. Б. Українська мова [рівень стандарту]: підручник для 11 кл. закладів загальн. серед. освіти / Н. Б. Голуб, В. І. Новосьолова, – Київ: Педагогічна думка. – 2018. – 200 с.
5. Єрмоленко С. Я. Українська мова: підручн. для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл. (рівень стандарту) / С. Я.Єрмоленко, В. Т. Сичова – Київ: Грамота, 2011. – 336 с.
6. Заболотний О. В. Українська мова [рівень стандарту]: підручник для 10 кл. закладів загальн. серед. Освіти / О. В.Заболотний, В. В. Заболотний. – Київ: Генеза, 2018. – 192с.
7. Заболотний О.В. Українська мова. 11 клас: рівень стандарту / О. В. Заболотний, В.В. Заболотний. – Київ: Генеза, 2012. – 256 с.
8. Олійник О.Б. Українська мова: підручник для 10 - 11 класів середньої
9. Шевчук С. В. Українська мова [рівень стандарту]: підручник для 11 кл. закладів загальн. серед. освіти / С. В. Шевчук – Київ: Ірпінь: ТОВ «Видавництво «Перун», 2018. – 256 с.

Затверджую

Голова приймальної комісії
Тетяна КОМШУК

ПРОГРАМА
вступних випробувань (творчого конкурсу)
з мануальних навичок (ліплення)
зі спеціальності 221 Стоматологія,
кваліфікація: гігієніст зубний

ПРОГРАМА
Вступних випробувань (творчого конкурсу)
з мануальних навичок (ліплення) зі спеціальності 221 Стоматологія,
кваліфікація: гігієніст зубний

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Для вступу до Ківерцівського фахового медичного коледжу Волинської обласної ради зі спеціальності Стоматологія абітурієнт повинен мати достатній рівень знань та мануальних навичок з предметів загальноосвітньої школи (геометрії та образотворчого мистецтва), які в повній мірі можуть забезпечити складання іспиту зі скульптури ліплення.

Мета творчого конкурсу – перевірка рівня володіння вступником певними знаннями з геометрії і образотворчого мистецтва, ступеня усвідомлення та осмислення умов творчого завдання і використання засобів для його вирішення.

Програму творчого конкурсу з ліплення для вступників, що вступають на спеціальність 221 - «Стоматологія», кваліфікація «гігієніст зубний», побудовано на основі тісного внутрішнього взаємозв'язку теоретичних основ знань з геометрії та практичних вмінь і навичок ліплення з природи, здобутих під час вивчення дисципліни «Образотворче мистецтво».

Програма охоплює широке коло завдань по виявленню:

- мануальних здібностей вступників;
- вмінь систематизовано і цілеспрямовано зорозуміти сприймати природу(модель зуба);
- вмінь відтворювати у виконаній роботі копію зразка у заданих пропорціях.

Вступник повинен знати: з предмету геометрія:

- найпростіші геометричні фігури та їх властивості;
- площі та об'єми фігур;
- геометричні побудови;
- початкові відомості стереометрії;
- паралельність і перпендикулярність прямих і площин;
- взаєморозміщення прямих, площин, кутів у просторі;

з образотворчого мистецтва:

- будову різних природних форм (листя, дерева, птахи, тощо);
- силует (пропорції природних форм);
- візерунок, фактура, текстура природних форм і предметів (зв'язок з характером форми);
- відмінності бачення плоских та об'ємних форм;
- особливості бачення, розуміння та передачі пропорційного співвідношення форм зразка;
- візуально розуміти пластику форм зразка.

Вступник повинен вміти:

з предмету геометрія:

- передавати елементи об'ємних фігур - циліндра, конуса, кулі, піраміди, призми, паралелепіпеда;
- точно передавати пропорції і габаритні розміри моделі (ширину, глибину, висоту);
- передавати об'єми тіл та їх поверхні, площі поверхонь;

з образотворчого мистецтва:

- володіти технікою ліплення об'ємних форм з пластиліну;
- передавати індивідуальні особливості відповідного зразка;
- створювати образи на основі природних форм, використовуючи пластичні засоби (ліплення);
- виявляти пластичними засобами рельєф, фактуру, заглиблений візерунок, тощо.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Робота з ліплення виконується за завданням (зразком), який є гіпсовою об'ємною збільшеною формою певного природного зуба людини.

Відтворення форми, рельєфу, фактури об'ємної фігури зуба проводять за допомогою пластичного матеріалу (пластиліну).

При ліпленні об'ємної фігури необхідно

продемонструвати :

- навички роботи з пластичним матеріалом;
- уміння підготувати блок до моделювання;
- навички моделювання зуба за його контурами та оформлення усіх його поверхонь.

відтворити:

- форму;
- рельєф;
- фактуру;
- пропорції;
- габаритні розміри;
- пластичні особливості.

При ліпленні моделі зуба за зразком необхідно виконати копію моделі зуба в залежності від його групи:

- центральний різець верхньої та нижньої щелеп;
- боковий різець верхньої та нижньої щелеп;
- ікло верхньої та нижньої щелеп;
- перший малий кутній зуб верхньої та нижньої щелеп;
- другий малий кутній зуб верхньої та нижньої щелеп;
- перший великий кутній зуб верхньої та нижньої щелеп;
- другий великий кутній зуб верхньої та нижньої щелеп.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Рубля Т.Є., Федун С.І. Образотворче мистецтво. 5 клас. Підручник для загальноосвітніх навчальних закладів. - Ірпінь: ВТС "Перун", 2005. - 144 с.
2. Образотворче мистецтво. Підручник для 5 класу загальноосвітніх шкіл. Є.В. Белкіна, Н.А. Поліщук, Л.В. Фесенко. - К.: Промінь, 2005. - 207 с.: іл.
3. Белкіна Є.В. Образотворче мистецтво: Підручник для 6 класу загальноосвітніх навчальних закладів / Є.В. Белкіна, Т.Ф. Марчук. - К.: Навчальна книга, 2006.
4. Ліплення із пластиліну.Серія: Крок за кроком. Ликова І.О. Комашки на лузі.- Видавництво «Карапуз-Дидактика»,2007.-20 с.
5. Ліплення із пластиліну.Серія:Крок за кроком. Ликова І.О.Хто гуляє у дворі- Видавництво «Карапуз-Дидактика»,2007.- 20 с.
6. Ліплення із пластиліну.Серія:Крок за кроком. Ликова І.О.Наші іграшки - Видавництво «Карапуз-Дидактика»,2008.- 18 с.
7. Ліплення із пластиліну.Серія: Крок за кроком. Ликова І.О. Казка.- Видавництво «Карапуз-Дидактика»,2007.-20 с.
8. Ліплення із пластиліну.Серія:Крок за кроком. Пластилінові фігурки тварин- Донецьк .: «Видавництво Скіф »,2010 .- 64 с.:іл..
9. Олег Погребний (директор видавництва), колектив авторів.Чарівний пластилін . Серія: Академія дошкільнят. Видавництво: Махаон-Україна,2012,- 92 с.
- Ю.Орен Роні. Секрети пластилину.Серія :Академія дошкільнят. Видавництво: Махаон-Україна,2012.- 92 с.
- 11.Румянцева Е.А. Простые поделки из пластилина.Серія: Внимание дети! Издательство «Айрис-Пресс»,2012 .- 112 с.
- 12.Діденко Наталія.Казковий пластилін.ТОВ «Країна мрій»,2012.-64 с.
- 13.Бевз Г.П. та ін. Геометрія: Підручник для 7 класу загальноосвітн.навч.закладів/ Г.П.Бевз,В.Г.Бевз,Н.Г.Владімірова.-К.:Вежа, 2008,- 208 с.:іл..
- 14.Бевз Г.П. та ін. Геометрія: Підручник для 8 класу загальноосвітн.навч.закладів/ Г.П.Бевз,В.Г.Бевз,Н.Г.Владімірова.-К.:Вежа, 2008.- 256 с.:іл..
15. Бевз Г.П. та ін. Геометрія: Підручник для 7 - 9 класів загальноосвітн.навч.закладів/ Г.П.Бевз,В.Г.Бевз,Н.Г.Владімірова.-К.:Вежа, 2001.- 271 с.
- 16.Істер О.С. Геометрія: Підручник для 7 класу загальноосвітн.навч.закладів.- К.: Освіта, 2007,- 159 с.

Затверджую
Голова приймальної комісії
Тетяна КОМШУК
_____ **травня 2022 р .**

Положення
про проведення індивідуальної усної співбесіди з української
мови в Ківерцівському фаховому медичному коледжі
Волинської обласної ради у 2022 р.

I. Загальні положення

1. До вступних випробувань у формі індивідуальної усної співбесіди допускаються особи згідно р.VII Правил прийому до Ківерцівського фахового медичного коледжу Волинської обласної ради.

2. Індивідуальна усна співбесіда у 2022 році для визначених категорій вступників на основі базової та повної загальної середньої освіти проводиться з української мови згідно з розкладом, який затверджується головою приймальної комісії.

3. Індивідуальні усні співбесіди в коледжі в поточному році будуть проводитись дистанційно з використанням програми ZOOM (мобільного додатку VIBER, програмного забезпечення SKYPE, месенджера TELEGRAM). У випадку відсутності у вступника технічних можливостей їх дистанційного проходження, за бажанням вступника, індивідуальні усні співбесіди будуть проводитись в очному форматі в коледжі, з урахуванням необхідності створення безпечних і нешкідливих умов та дотриманням медико-санітарних вимог.

4. Програма співбесіди на основі базової загальної середньої освіти відповідає програмі з української мови загальноосвітніх навчальних закладів. Програма співбесіди на основі повної загальної середньої освіти відповідає програмі ЗНО. Програма співбесіди затверджується до 31 травня 2022 року.

5. Для проведення індивідуальної усної співбесіди голови предметних екзаменаційних комісій складають картки питань і завдань співбесіди.

6. Всі завдання затверджуються головою приймальної комісії не пізніше як 30 червня 2022 року.

7. На підготовку абітурієнта при проведенні співбесіди відводиться 15 хвилин, відповідь триває до 15 хвилин.

8. Під час співбесіди члени комісії відмічають правильність відповідей в протоколі співбесіди, який по закінченні співбесіди підписується членами комісії для проведення індивідуальної усної співбесіди та вступником, у разі очного її проходження.

Під час проведення вступних випробувань не допускається користування електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками та іншими матеріалами, якщо це не передбачено рішенням приймальної комісії. У разі використання вступником під час вступного випробування сторонніх джерел інформації (у тому числі підказки) він відсторонюється від участі у випробуваннях, про що складається акт.

9. Вступне випробування у формі індивідуальної усної співбесіди проводиться не менше ніж двома членами предметної екзаменаційної комісії для проведення співбесіди з кожним вступником, яких призначає голова предметної екзаменаційної комісії для проведення співбесіди згідно з розкладом у день вступного випробування.

10. Бланки протоколів співбесіди зберігаються у відповідального секретаря приймальної комісії коледжу, який видає їх голові предметної екзаменаційної комісії для проходження індивідуальної усної співбесіди в необхідній кількості безпосередньо перед початком вступного випробування. Видача реєструється у спеціальному журналі.

11. Інформація про результати співбесіди оголошується вступникові в день її проведення. Заповнені екзаменаційні відомості з підписами членів предметної екзаменаційної комісії для проведення співбесіди передаються головою предметної екзаменаційної комісії відповідальному секретареві приймальної комісії.

12. Рівень знань абітурієнта при проходженні співбесіди оцінюється за багатобальною шкалою відповідно до критеріїв оцінювання, яка конвертується в шкалу від 100-200 балів з кроком в 1 бал відповідно до Порядку прийому на навчання до закладів фахової передвищої освіти в 2022 році. Абітурієнти, які при проходженні індивідуальної усної співбесіди отримали 100 та вище балів за шкалою 100-200 балів, допускаються до участі в конкурсному відборі. Абітурієнти, які при проходженні індивідуальної усної співбесіди отримали 0-99 балів за шкалою 100-200 балів, вважаються такими, що отримали «незадовільно» і до участі в конкурсному відборі не допускаються.

13. Всі рішення предметної екзаменаційної комісії для проходженні індивідуальної усної співбесіди оформляються протоколом.

Співбесіда з української мови

Пояснювальна записка.

Співбесіда з української мови будується з урахуванням базових знань у межах програми з української мови для базової школи. Кожен варіант питань і завдань співбесіди передбачає завдання трьох рівнів складності: I-II охоплюють усю суму лінгвістичних, граматичних, правописних правил сучасної української літературної мови та навичків монологічного мовлення.

Враховані вимоги Програми для навчальних закладів щодо вмінь вільного володіння усною і писемною літературною мовою, користування нею в різних стилях і мовленнєвих ситуаціях, умінь знаходити помилки різних типів і складати ділові папери. Матеріали завдань, тексти, речення

мають виховне спрямування, навчають розуміти духовний світ рідного народу, пізнавати його історію.

- Завдання 1-го рівня передбачає усну відповідь абітурієнта на теоретичне питання, що визначає вміння відтворити засвоєні знання, володіння основними поняттями лексики, морфології, синтаксису, фонетики. Відповідь на перше питання абітурієнт формулює усно, а письмово на листі співбесіди ілюструє прикладами.
- Завдання 2-го рівня вимагає достатнього володіння практичними, орфографічними та пунктуаційними уміннями та навичками з мови. Завдання виконується письмово.

Тези відповіді абітурієнт записує в листку співбесіди.

Критерії оцінювання знань абітурієнтів

Завдання усіх рівнів передбачають усну та письмову відповіді.

При оцінюванні відповіді абітурієнта враховуються:

- правильність, повнота відповіді;
- ступінь розуміння та усвідомленого відтворення вивченого;
- логічність, зв'язність, мовне оформлення відповіді;
- вміння застосувати вивчені правила до конкретних випадків і наводити самостійно дібрані приклади до вивчених правил;
- вміння висловлювати власну думку;
- уміння добирати аргументи на підтвердження власних міркувань.

Достатнім рівнем вважати, якщо у відповіді абітурієнта:

- правильно виконані в повному обсязі завдання будь-якого рівня, відмічено володіння нормами сучасної літературної мови;
- усвідомлений, обгрунтований виклад основних понять питання 1-ого рівня з наведенням доречних прикладів самостійно;
- уміння грамотно аналізувати мовні явища, поняття, ґрунтовно й повно пояснювати орфограми, визначити структури речень, пояснювати наявність у них пунктограм та правила їх вживання;
- відповідь правильна, абітурієнт висловлюється літературною мовою, достатній словниковий запас, але є незначні фактичні орфографічні, пунктуаційні, граматичні чи мовленнєві помилки;
- правильне пояснення не менше 2-3 орфограм, 2-3 пунктограм. При цьому допускається не більше 3-х помилок, які абітурієнти виправляє при зауваженні викладача;
- уміння складати ділові папери, речення за поданими схемами та правильно редагувати речення.

Недостатнім рівнем вважати:

- якщо відповідь абітурієнта не задовольняє вищезазначені вимоги;
- відповідь відсутня чи неправильна, неправильний хід міркувань;

- відповідь правильна, але її обґрунтування неправильне, невмотивоване;
- наявність значної кількості помилок різних типів.

При підрахуванні помилок дві негрубі помилки вважати за одну.

До негрубих помилок відносити:

- написання великої букви в ускладнених власних найменуваннях;
- правопис прислівникових сполучень, утворених від іменників з прийменниками (*до побачення, назустріч тощо*);
- заміна одного із розділових знаків іншими (наприклад, при вставних конструкціях, що можуть виділятися комами, тире, дужками);
- заміна авторського розділового знака згідно з правилами.

Необхідні навички та вміння

1. У писемному мовленні дотримуватися правил орфографії та пунктуації, граматичних норм літературної мови, єдиного мовного режиму.
2. Застосування теоретичних знань стосовно конкретного матеріалу.
3. Виконувати всі види мовних розборів (фонетичний, лексичний, морфемний, словотвірний, морфологічний, синтаксичний).
4. Знаходити та обґрунтовувати орфограми, пунктограми.
5. Пояснювати фонетичні, лексичні, морфологічні, синтаксичні явища в прикладах.
6. Перебудовувати речення відповідно до вимог, правильно ставити, пояснювати розділові знаки.
7. Уміння складати речення за поданими схемами, правильно редагувати тексти, речення; уміння складати ділові папери.

Співбесіда з української мови

Пояснювальна записка.

Співбесіда з української мови будується з урахуванням базових знань у межах програми з української мови та літератури для старшої школи. Кожен варіант питань і завдань співбесіди передбачає завдання трьох рівнів складності: I-II охоплюють усю суму лінгвістичних, граматичних, правописних правил сучасної української літературної мови та навичків монологічного мовлення.

Враховані вимоги Програми для навчальних закладів щодо вмінь вільного володіння усною і писемною літературною мовою, користування нею в різних стилях і мовленнєвих ситуаціях, умінь знаходити помилки

різних типів і складати ділові папери. Матеріали завдань, тексти, речення мають виховне спрямування, навчають розуміти духовний світ рідного народу, пізнавати його історію.

- Завдання 1-го рівня передбачає усну відповідь абітурієнта на теоретичне питання, що визначає вміння відтворювати засвоєні знання, володіння основними поняттями лексики, морфології, синтаксису, фонетики. Відповідь на перше питання абітурієнт формулює усно, а письмово на листі співбесіди ілюструє прикладами.
- Завдання 2-го рівня вимагає достатнього володіння практичними, орфографічними та пунктуаційними вміннями та навичками з мови. Завдання виконується письмово.
- 3-й рівень – це творчі завдання, для успішного виконання яких абітурієнт повинен володіти знаннями з усіх розділів шкільної програми з української мови. Тези відповіді абітурієнт записує в листку співбесіди.

Критерії оцінювання знань абітурієнтів

Завдання усіх рівнів передбачають усну та письмову відповіді.

При оцінюванні відповіді абітурієнта враховуються:

- правильність, повнота відповіді;
- ступінь розуміння та усвідомленого відтворення вивченого;
- логічність, зв'язність, мовне оформлення відповіді;
- вміння застосувати вивчені правила до конкретних випадків і наводити самостійно дібрані приклади до вивчених правил;
- знання літературного твору, його аналіз;
- вміння висловлювати власну думку;
- уміння добирати аргументи на підтвердження власних міркувань.

Достатнім рівнем вважати, якщо у відповіді абітурієнта:

- правильно виконані в повному обсязі завдання будь-якого рівня, відмічено володіння нормами сучасної літературної мови;
- усвідомлений, обґрунтований виклад основних понять питання 1-ого рівня з наведенням доречних прикладів самостійно;
- уміння грамотно аналізувати мовні явища, поняття, ґрунтовно й повно пояснювати орфограми, визначити структури речень, пояснювати наявність у них пунктограм та правила їх вживання;
- відповідь правильна, абітурієнт висловлюється літературною мовою, достатній словниковий запас, але є незначні фактичні орфографічні, пунктуаційні, граматичні чи мовленнєві помилки;
- правильне пояснення не менше 2-3 орфограм, 2-3 пунктограм. При цьому допускається не більше 3-х помилок, які абітурієнти виправляє при зауваженні викладача;
- уміння складати ділові папери, речення за поданими схемами та правильно редагувати речення;

- самостійно створений текст, в якому висловлена власна думка, дібрано переконливі докази та аргументи;
- робота відзначається багатством словника, стилістичною єдністю, граматичною правильністю.

Недостатнім рівнем вважати:

- якщо відповідь абітурієнта не задовольняє вищезазначені вимоги;
- відповідь відсутня чи неправильна, неправильний хід міркувань;
- відповідь правильна, але її обґрунтування неправильне, невмотивоване;
- наявність значної кількості помилок різних типів;
- висловлювання з літератури за обсягом становить менше половини норми;
- робота не є завершеним текстом; відсутня послідовність, логічність викладу;
- лексика і граматична будова бідна.

Слід врахувати мовленнєве оформлення відповіді: правильну будову речень, зв'язність, логічність, послідовність викладу, використання багатств лексики. При підрахуванні помилок дві негрубі помилки вважати за одну.

До негрубих помилок відносити:

- написання великої букви в ускладнених власних найменуваннях;
- правопис прислівникових сполучень, утворених від іменників з прийменниками (*до побачення, назустріч тощо*);
- заміна одного із розділових знаків іншими (наприклад, при вставних конструкціях, що можуть виділятися комами, тире, дужками);
- заміна авторського розділового знака згідно з правилами.

Необхідні навички та вміння

1. В усному мовленні – дотримання правил літературної вимови, норм сучасної літературної української мови.
2. У писемному мовленні дотримуватися правил орфографії та пунктуації, граматичних норм літературної мови, єдиного мовного режиму.
3. Застосування теоретичних знань стосовно конкретного матеріалу.
4. Виконувати всі види мовних розборів (фонетичний, лексичний, морфемний, словотвірний, морфологічний, синтаксичний).
5. Знаходити та обґрунтовувати орфограми, пунктограми.

6. Пояснювати фонетичні, лексичні, морфологічні, синтаксичні явища в прикладах.
7. Перебудовувати речення відповідно до вимог, правильно ставити, пояснювати розділові знаки.
8. Уміння складати речення за поданими схемами, правильно редагувати тексти, речення; уміння складати ділові папери.

Положення розроблене на підставі:

1. Наказу Міністерства освіти і науки України від 15.10.2015р. №1085 "Про затвердження Положення про Приймальну комісію вищого навчального закладу України" зі змінами.
2. Положення про приймальну комісію Ківерцівського фахового медичного коледжу Волинської обласної ради.
3. Правил прийому до Ківерцівського фахового медичного коледжу Волинської обласної ради.

*Розглянуто на засіданні
комісії по проведенню співбесіди
Протокол № _____ від _____*

*Розглянуто на засіданні
приймальної комісії Ківерцівського
фахового медичного коледжу Волинської обласної ради
Протокол № _____ від _____*